

ZORLU
PSM

#DünyanDeğişsin

CARMEN

COMPANÍA NACIONAL DE DANZA

SANAT YÖNETMENİ:

JOAQUÍN
DE LUZ

KOREOGRAFI:

JOHAN
INGER

© FOTOĞRAFÇI: JESÚS VALLINAS

24-25 EYLÜL 2021

20:30

TURKCELL
SAHNESİ

Compañía Nacional
de Danza

ZORLU
PERFORMANS
SANATLARI
MERKEZİ

KURUMSAL İŞ ORTAKLARIMIZ

☎ 0 212 912 37 76

🌐 zorlupsm.com

📱 ZorluPSM

📷 Zorlu_PSM

📌 ZorluPerformansSanatlariMerkezi

ZORLU

Compañía Nacional de Danza

Director Artístico
Joaquín De Luz

CARMEN / ISTANBUL, TURKEY **Zorlu Performans Sanatları Merkezi** **Zorlu Performing Arts Center**

September 24th and 25th, 2021 (20:30 h.)
24 - 25 Eylül 2021 (Saat: 20:30)

ARTIST / SANATÇILAR

CARMEN: Sara Fernández (24), Elisabet Biosca (25)
DON JOSÉ: Alessandro Riga (24), Isaac Montllor (25)
BOY: Shani Peretz (24), YaeGee Park (25)
ESCAMILLO: Isaac Montllor (24), Álvaro Madrigal (25)
ZUÑIGA: Toby William Mallitt

ACT I / 1. PERDE

DOGS

Day 24 / 24 Eylül: Ion Agirretxe, Juan José Carazo, Erez Ilan, Álvaro Madrigal
Day 25 / 25 Eylül: Mario Galindo, Erez Ilan, Aleix Mañé, Iker Rodríguez

TWO SHADOWS:

Day 24 / 24 Eylül: Ion Agirretxe, Erez Ilan
Day 25 / 25 Eylül: Erez Ilan, Aleix Mañé

SOLDIERS:

Days 24 and 25 / 24 ve 25 Eylül: José Alberto Becerra, Benjamin Poirier

WOMEN:

Day 24 / 24 Eylül: Mar Aguiló, Elisabet Biosca, Sara Lorés, Clara Maroto, YaeGee Park, Pauline Perraut, Irene Ureña
Day 25 / 25 Eylül: Mar Aguiló, Tamara Juárez, Natalia Muñoz, Haruhi Otani, Shani Peretz, Laura Pérez Hierro, Irene Ureña

ACT II / 2. PERDE

SHADOWS:

Day 24 / 24 Eylül: Ion Agirretxe, José Alberto Becerra, Juan José Carazo, Erez Ilan, Álvaro Madrigal, Toby William Mallitt, Benjamin Poirier
Mar Aguiló, Elisabet Biosca, Sara Lorés, Clara Maroto, YaeGee Park, Pauline Perraut, Irene Ureña

Day 25 / 25 Eylül: José Alberto Becerra, Mario Galindo, Erez Ilan, Aleix Mañé, Toby William Mallitt, Benjamin Poirier, Iker Rodríguez
Mar Aguiló, Tamara Juárez, Natalia Muñoz, Haruhi Otani, Shani Peretz, Laura Pérez Hierro, Irene Ureña

CAST SUBJECT TO CHANGE / PROGRAMDA DEĞİŞİKLİK OLABİLİR.

Giriş

Topluluk, Johan Inger tarafından CND (Ulusal Dans Topluluğu) için hazırlanmış olan ve 2016 yılında dünyaca ünlü Benois de la Danse ödülüne layık görülen eseriyle, İstanbul'da sahne alacak.

Carmen'in yaratıcı kadrosunda David Delfín (kostüm tasarımı), Gregor Acuña-Pohl (dramaturji), Curt Allen Wilmer (set tasarımı), Tom Visser (ışık tasarımı) ve Marc Álvarez (orijinal müzik) gibi alanlarında hayranlık uyandıran işlere imza atmış profesyonellerin bir arada olduğu muazzam bir sanat ekibi bulunuyor.

Introduction

The Company will perform in Istanbul with this piece originally created by Johan Inger for the CND. This work was awarded with the renowned Benois de la Danse in 2016.

Carmen is created by an amazing artistic team where we can find incredible professional such as David Delfín (costume design), Gregor Acuña-Pohl (dramaturgy), Curt Allen Wilmer (set design), Tom Visser (lighting design) and Marc Álvarez (original music).

Photo Credits / Fotoğrafçılar:

- Jesús Vallinas
- Jong Duk Woo
- Carlos Quezada
- Alba Muriel
- Nadir Bonazzi
- Ater Balletto

Sanat Yönetmeni: Joaquín De Luz
Uygulayıcı Yönetmen: Marisol Pérez
Yardımcı Sanat Yönetmeni: Pino Alosa
Teknik İşler Direktörü: Matxalen Díez
İletişim Direktörü: Maite Villanueva
Prodüksiyon Direktörü: Antonio Cervera

Baş Dansçılar: Kayoko Everhart, Alessandro Riga
Ana Dansçılar: Cristina Casa, Isaac Montllor, Anthony Pina
Solist Dansçılar: Elisabet Biosca, Ana María Calderón, Natalia Muñoz, Haruhi Otani, YaeGee Park, Ana Pérez-Nievas, Shani Peretz, Giada Rossi, Ion Agirretxe, Yanier Gómez, Erez Ilan, Toby William Mallitt, Aleix Mañé, Benjamin Poirier, Daan Vervoort
Bale Topluluğu: Mar Aguiló, Natalia Butragueño, Celia Dávila, Sara Fernández, Martina Giuffrida, Tamara Juárez, Sara Khatiboun, Sara Lorés Ara, Clara Maroto, María Muñoz, Ayuka Nitta, Daniella Oropesa, Laura Pérez Hierro, Pauline Perraut, Ana Ramos, Irene Ureña, Alessandro Audisio, Niccolò Balossini, José Alberto Becerra, Juan José Carazo, Felipe Domingos, Mario Galindo, Álvaro Madrigal, Shlomi Shlomo Miara, Marcos Montes, Milos Patiño, Benjamin Poirier, Iker Rodríguez, Iván Sánchez, Roberto Sánchez, Rodrigo Sanz

Sanatçı Koordinasyonu: Isaac Montllor, Rodrigo Sanz
Koreografi Asistanı: Parren Ballard
Bale Eğitmenleri: Yoko Taira, Catalina Arteaga, Daan Vervoort
Piyanistler: Carlos Faxas, Viktoriia Glushchenko, Juan Antonio Mata
Fizyoterapistler: Sara A. Harris, Miguel Lacalle

Eğitim Koordinatörü: Carina Martín
Sponsorluk: Aída Pérez
Ekip: Rosa González
Yönetim: Manuel Díez
İletişim Asistanı: José Antonio Beguiristain
Asistan Prodüksiyon Direktörü: Concha Salinas
Prodüksiyon Asistanı: Javier Serrano
Teknik Ofis: Ignacio Bestuer
Sahne Amirleri: José Álvaro Cotillo, Rebecca Hall
Sahne Görevlileri: Francisco Padilla, Goizeder Itoiz
Elektrik: Juan Carlos Gallardo, Carlos Carpintero
Ses ve Görüntü: Pedro Álvaro, Jesús Ramón Santos, Miguel Ángel Sánchez, Juan Luis Núñez de Castro, Borja Torres
Kostüm Yönetmeni: Eva Pérez
Kostüm: Ana Guerrero, Mar Aguado, Mar Rodríguez, Ana Cortázar
Sahne Eşyaları: José Luis Mora, Palomia Bravo
Depo: Reyes Sánchez
Karşılama: Miguel Ángel Cruz, Teresa Morató

Artistic Director: Joaquín De Luz
Executive Director: Marisol Pérez
Assistant Artistic Director: Pino Alosa
Technical Director: Matxalen Díez
Communication Director: Maite Villanueva
Production Director: Antonio Cervera

Lead Principal Dancers: Kayoko Everhart, Alessandro Riga
Principal Dancers: Cristina Casa, Isaac Montllor, Anthony Pina
Soloist Dancers: Elisabet Biosca, Ana María Calderón, Natalia Muñoz, Haruhi Otani, YaeGee Park, Ana Pérez-Nievas, Shani Peretz, Giada Rossi, Ion Agirretxe, Yanier Gómez, Erez Ilan, Toby William Mallitt, Aleix Mañé, Benjamin Poirier, Daan Vervoort

Corps de ballet: Mar Aguiló, Natalia Butragueño, Celia Dávila, Sara Fernández, Martina Giuffrida, Tamara Juárez, Sara Khatiboun, Sara Lorés Ara, Clara Maroto, María Muñoz, Ayuka Nitta, Daniella Oropesa, Laura Pérez Hierro, Pauline Perraut, Ana Ramos, Irene Ureña, Alessandro Audisio, Niccolò Balossini, José Alberto Becerra, Juan José Carazo, Felipe Domingos, Mario Galindo, Álvaro Madrigal, Shlomi Shlomo Miara, Marcos Montes, Milos Patiño, Benjamin Poirier, Iker Rodríguez, Iván Sánchez, Roberto Sánchez, Rodrigo Sanz

Artistic Coordination: Isaac Montllor, Rodrigo Sanz
Choreographic Assistant: Parren Ballard
Ballet Masters: Yoko Taira, Catalina Arteaga, Daan Vervoort
Pianists: Carlos Faxas, Viktoriia Glushchenko, Juan Antonio Mata
Physical Therapists: Sara A. Harris, Miguel Lacalle

Educational Project: Carina Martín
Sponsorship and Patronage: Aída Pérez
Staff: Rosa González
Administration: Manuel Díaz
Communication Assistant: José Antonio Beguiristain
Assistant Production Director: Concha Salinas
Production Assistant: Javier Serrano
Technical Office: Ignacio Bestuer
Stage Managers: José Álvaro Cotillo, Rebecca Hall
Stage Hands: Francisco Padilla, Goizeder Itoiz
Electricity: Juan Carlos Gallardo, Carlos Carpintero
Audiovisuals: Pedro Álvaro, Jesús Ramón Santos, Miguel Ángel Sánchez, Juan Luis Núñez de Castro, Borja Torres
Wardrobe Manager: Eva Pérez
Wardrobe: Ana Guerrero, Mar Aguado, Mar Rodríguez, Ana Cortázar
Properties: José Luis Mora, Palomia Bravo
Storehouse: Reyes Sánchez
Reception: Miguel Ángel Cruz, Teresa Morató

İspanya Ulusal Dans Topluluğu
/ *Spanish National Dance Company*
(Compañía Nacional de Danza de España)

Compañía Nacional de Danza, ilk olarak “Ballet Clásico Nacional” adıyla 1979 yılında kuruldu. Topluluğun yönetmenliğini üstlenen ilk isim Víctor Ullate idi. Şubat 1983'te ise hem Ballet Nacional Español'un hem de Ballet Clásico Español'un yöneticiliğini üstlenen María de Ávila, göreve getirildi. María de Ávila, topluluğun kapılarının George Balanchine ve Antony Tudor gibi koreograflara açılmasına büyük önem verdi. Aynı zamanda koreografi alanındaki çalışmaları, o dönem İspanya'da ikamet eden Amerikalı dansçı ve koreograf Ray Barra'ya emanet etti. Sonrasında Ávila'nın teklifiyle beraber tam zamanlı yönetmen olarak üretimlerini sürdüren Barra, bu görevi Aralık 1990'a kadar devam ettirdi.

Aralık 1987'de, tanınmış Rus dansçı Maya Plisetskaya Bale'nin sanat yönetmeni olarak topluluktaki görevine başladı. Haziran 1990'da ise Nacho Duato, bugünkü ismiyle Compañía Nacional de Danza (CND) topluluğunun sanat yönetmeni olarak görevlendirildi ve Temmuz 2010'a kadar 20 sene boyunca bu görevi sürdürdü. Duato ile gerçekleştirilen iş birliği boyunca, repertuvara eski ve denenmiş işlerin yanı sıra yeni ve orijinal koreografilerin dahil olması, topluluğun tarihine ve yapısına tamamen yenilikçi bakış taşıyan değişimi de beraberinde getirdi. Duato'nun ardından, Ağustos 2010'da Hervé Palito; Eylül 2011'de ise José Carlos Martínez, Compañía Nacional de Danza'nın direktörlüğünü devraldı.

Kültür Bakanlığı'na bağlı gösteri sanatları enstitüsü INAEM, 28 Mart 2019'daki duyurusuyla Eylül 2019 itibariyle topluluğun yeni sanat yönetmeninin Joaquín De Luz olduğunu açıkladı.

The Compañía Nacional de Danza was founded in 1979 under the name Ballet Clásico Nacional and headed by Víctor Ullate as its first director. In February 1983, María de Ávila took on the directorship of both the Ballet Nacional Español and the Ballet Clásico Español, placing special emphasis on opening the doors to choreographers such as George Balanchine and Antony Tudor. Furthermore, María de Ávila commissioned choreographies to the American dancer and choreographer Ray Barra, at the time resident in Spain. She later offered him the post as full-time director, which he accepted and held until December 1990.

In December 1987, the outstanding Russian dancer Maya Plisetskaya took her post as artistic ballet director. In June 1990, Nacho Duato was installed as artistic director of what was now called the Compañía Nacional de Danza (CND); a position he held for twenty years, up to July 2010. His incorporation brought about an innovative change to the company's history and make up, with the inclusion of new, original choreographies within its repertoire, together with long-standing tried and tested works. In August 2010, Hervé Palito succeeded Duato as artistic director for one year. In September 2011, José Carlos Martínez took the helm as director of the Compañía Nacional de Danza, holding the post for eight years.

On 28 March 2019, INAEM—the culture ministry's performing arts' institute—announced Joaquín De Luz as new Artistic Director as of September 2019.

Joaquín De Luz

Bale çalışmalarına Víctor Ullate bale okulunda başlayan Joaquín De Luz, 1992 yılında Ullate'nin dans topluluğuna katıldı ve çalışmalarını üç yıl boyunca burada sürdürdü. 1995'te Fernando Bujones'un isteği üzerine Ballet Meditarráneo'ya katılan sanatçı, Eylül 1996'da Pennsylvania Ballet tarafından solist (solo performans sanatçısı) olarak davet edildi.

De Luz, Aralık 1997'de New York'taki American Ballet Theatre'ın (ABT) önce dansçılar grubuna (corps de ballet), 1 yıl sonra da solist kadrosuna dahil oldu. ABT'de geçen yedi yılda sanatçı, The Bronze Idol ve La Bayadère'de (Natalia Makarova, Marius Petipa'dan sonra) Solor, Billy the Kid'de Red Cowboy, Rodeo'da Champion Roper (A. Demille), Le Patineurs'da Blue Boy (Ashton), Fancy Free'de ilk denizci (Jerome Robbins), Le Corsaire'de Birbanto (A. M. Holmes), Etudes'ta Turning Boy (H. Lander), Diversions of Angels'ta Yellow Couple ve Kuğu Gölü'nde (Kevin McKenzie, Marius Petipa ve Lev Ivanov'dan sonra) Benno ve daha nice önemli rol ile seyirci karşısına çıktı.

2003'te, solist olarak New York City Ballet'e katılan sanatçı 2 yıl sonra 2005'te ekibin baş dansçı kadrosunda yerini aldı. Toplulukla beraber New York'taki Lincoln Centre da dahil olmak üzere dünya çapında simgeleşmiş sahnelerde dans eden De Luz, aynı zamanda NYC Ballet bünyesinde dans tarihinin en önemli parçaları ve rollerinden bazılarını yorumlamıştır.

He started his ballet studies at the Víctor Ullate school of ballet. In 1992, he joined Ullate's dance company, where he remained for three years. In 1995, he joined the Ballet Meditarráneo at the request of Fernando Bujones. In September 1996, Pennsylvania Ballet invited him to join the company as soloist.

In December 1997, he joined the corps de ballet at New York's American Ballet Theatre (ABT) becoming soloist a year later. During his seven years at ABT, he performed key parts, such as The Bronze Idol and Solor in La Bayadère (Natalia Makarova, after Marius Petipa), Red Cowboy in Billy the Kid, Champion Roper in Rodeo (A. Demille), Blue Boy in Le Patineurs (Ashton), first sailor in Fancy Free (Jerome Robbins), Birbanto in Le Corsaire (A. M. Holmes), Turning Boy in Etudes (H. Lander), Yellow Couple in Diversions of Angels and Benno in Swan Lake (Kevin McKenzie, after Marius Petipa and Lev Ivanov), among many others.

In 2003, he jumped aboard New York City Ballet as soloist to become principal dancer two years later, in 2005. With that company, his experience includes dancing at New York's Lincoln Center as well as many other of the world's most emblematic theatres. With NYC Ballet he interpreted some of dance history's most important parts and roles.

De Luz'un yorumladığı rollerden bir kısmı şöyle: Jorma Elo'nun Slice to Sharp; Peter Martins'in Bal de Couture ve Romeo & Juliet; Wayne McGregor'un Outlier; Justin Peck'in Year of the Rabbit; Alexei Ratmansky'nin Concerto DSCH ve Odessa; ve C. Wheeldon'un DGV—Danse à Grande Vitesse ve Shambards.

Ayrıca Joaquín De Luz, Compañía Nacional de Danza de España (CND), American Ballet Theatre, San Francisco Ballet, Moskova'daki Stanivslasky Theatre, Buenos Aires'teki Ballet del Teatro Colón ve Ballet Nacional de Cuba gibi pek çok uluslararası toplulukta konuk sanatçı olarak sahneye çıkmıştır.

Uluslararası gala ve özel etkinlik performanslarından bir kısmını şöyle sayabiliriz: Paris ve New York'ta Stars of the 21st Century; Tokyo'da Intensio, José Carreño and Friends ve The World of Diana Vishneva; Roma'da Tribute to Nureyev. Ayrıca sanatçı, Ravel, Spoleto, Perelada, Santander, Madrid, Vail, Atenas ve Miami festivalleri gibi birçok festivalde de yer almıştır.

1998'de Lizbon Expo'da İspanya'yı temsil eden De Luz, büyük bir başarı yakalayan, Rusya ve ABD'yi dolaşan Dansın Kralları 2007-2011 turnesinde yer alarak büyük bir ilgi gördü. Kariyeri boyunca geniş çapta bir başarı ve ün elde eden De Luz'un layık görüldüğü ödüller arasında şunlar yer almaktadır: 2006 Nureyev Uluslararası Yarışması Altın Madalya (Budapeşte); 2009 Benois de la Danse En İyi Erkek Dansçı Ödülü (Moskova); 2010 Madrid Bölge Kültür Ödülü ve 2016'dauyarlama dalında Premio Nacional de Danza Ödülü (İspanya).

2018'den bu yana koreograf ve sanat yönetmeni kimliğini, New York'taki School of American Ballet'de, ABT'nin JKO okulu ve Stüdyo Topluluğu'nda, Los Angeles'taki Marat Daukayev School of Ballet ve Philadelphia's Rock School'daki eğitimcilik kimliğiyle bir araya getiren sanatçı, çeşitli uluslararası kuruluşlardan ders vermesi ve yüksek lisans programlarında eğitimci olarak yer alması için de teklifler almaktadır.

Joaquín De Luz, 28 Mart 2019'da, İspanya INAEM, Kültür Bakanlığı ve merkezi hükümetin gerçekleştirdiği ortak duyuruyla, Eylül 2019 itibarıyla José Carlos Martínez'den sonra Compañía Nacional de Danza (CND) Genel Sanat Yönetmeni olarak atandığını açıkladı.

Sanatçı, 2020 yılında CND için Arriaga'nın (Aguilo ve Alosa ile) koreografisini yaptı ve Giselle'in galası aynı yılın Aralık ayında Madrid'deki Teatro de la Zarzuela'da De Luz'un sanat yönetmenliği ve koreografisi ile gerçekleştirildi.

Some of the roles created for him include: *Slice to Sharp*, by Jorma Elo; *Bal de Couture* and *Romeo & Juliet*, by Peter Martins; *Outlier*, by Wayne McGregor; *Year of the Rabbit*, by Justin Peck; *Concerto DSCH* and *Odessa*, by Alexei Ratmansky and *DGV—Danse à Grande Vitesse* and *Shambards*, by C. Wheeldon.

Joaquín De Luz has appeared as guest artist with numerous international companies, such as *Compañía Nacional de Danza de España (CND)*, *American Ballet Theatre*, *San Francisco Ballet*, *Stanislavsky Theatre* in Moscú, *Ballet del Teatro Colón* in Buenos Aires and the *Ballet Nacional de Cuba*, among others.

His many performances in international galas and special events include: *Stars of the 21st Century*, in París and New York; *Intensio*, José Carreño and *Friends and The World of Diana Vishneva*, in Tokio; *Tribute to Nureyev* in Rome. Additionally, he has appeared in a number of festivals, including the *Ravel*, *Spoletto*, *Perelada*, *Santander*, Madrid, *Vail*, *Atenas* and *Miami* festivals.

He represented Spain in the *Lisbon Expo* of 1998 and formed part of the tour *Kings of Dance 2007-2011*, touring across Russia and USA, to great critical acclaim. Indeed, his career has received widespread acclaim and recognition, including prizes such as: the *Gold Medal* in *Nureyev* international contest in Budapest, 2006; the *best male dancer* prize in the *Benois de la Danse* in Moscow, 2009; the *Madrid Region Culture Prize*, 2010, and the *Premio Nacional de Danza (Spain)* for interpretation, 2016.

Since 2018, he has combined his roles as choreographer and artistic director with that of teacher in the *School of American Ballet* in New York, at both the *ABT's JKO* school and its *Studio Company*, at the *Marat Daukayev School of Ballet* in Los Angeles and at *Philadelphia's Rock School*, and is under high demand to give courses and master classes at a wide range of institutions internationally.

On 28 March 2019, Spain's *INAEM*, Ministry of Culture and central government jointly announced his appointment, as of September 2019, as director of the *Compañía Nacional de Danza (CND)*, succeeding José Carlos Martínez.

For the *CND* he has choreographed *Arriaga* (with Aguiló and Alosa) (2020) and *Giselle* premiered in December of the same year at the *Teatro de la Zarzuela* in Madrid, under the *Artistic Direction* and with *Choreography* by Joaquín De Luz itself.

CARMEN

Süre: 1 saat 30 dakika

Dünya prömiyeri Compañía Nacional de Danza tarafından 9 Nisan 2015'te Madrid'de Teatro de la Zarzuela'da gerçekleştirildi.

Johan Inger, CND için geliştirdiği Carmen koreografisi ile Benois de la Danse 2016 Ödülü'ne ve 2018 Venedik TV Ödülü'ne layık görüldü.

Johan Inger'den, Carmen'in yeni bir versiyonu yaratması istendiğinde; kendisinin İsveçli oluşu ve Carmen'in ise güçlü İspanyol doğasına sahip bir eser oluşu, sanatçıyı muazzam bir zorlukla ve bir meydan okuma ile karşı karşıya bırakıyordu; fakat sanatçı bu meydan okumayı aynı zamanda büyük bir fırsat olarak gördü. Evrensel olan bir hikâyeyi, yeni bir yaklaşımla sunmaya karar veren Inger, odağına şiddet kavramını alarak bu kavrama naif bir bakışla yaklaşıyor; bir çocuğun masum bakışıyla. Buradan yola çıkan Inger, hikâyede bir yandan karakterin dönüşümüne bir yandan da onun çocuk dünyasının saf bakışıyla olaylara tanıklık etmemizi sağlıyor.

“Bu karakterin içinde belli bir gizem var; bu herhangi bir çocuk olabilir, Don José'nin çocukluğu olabilir, genç Michaela veya Carmen ve José'nin doğmamış çocuğu olabilir. Kısa bile olsa hayatımız ve başkalarıyla etkileşim kurma kabiliyetimizi sonsuza dek olumsuz etkileyebilecek şiddet içeren bir deneyim sonucu yara almış naif yanımızla biz bile olabiliriz.”

Johan Inger

Benim Carmen'im

“Benim Carmen'im, yalnızca hikâyenin kadın kahramanına değil, Merimée'nin orijinal hikâyesinde olduğu gibi, Don José'nin aşk hastalığına odaklanıyor; bale boyunca sevdiğinin hürriyetine tahammül edemedikçe cehennemin derinlerine inmeye başlayan ve ilkel içgüdülerini bastırmaya çalışırken kendini tutku ve intikamın cenderesinde bulan Don José'yi izliyoruz...”

Johan Inger

CARMEN

Duration: 1h 30 minutes

World premiere by Compañía Nacional de Danza on April 9th, 2015 at Teatro de la Zarzuela, Madrid (Spain).

Johan Inger was awarded with the Benois de la Danse 2016 Prize for his choreography Carmen, created for the CND and with the VENICE TV AWARD 2018.

When Johan Inger was asked to create a new version of Carmen, being himself Swedish and Carmen a piece with a strong Spanish nature, he faced an enormous challenge. But it was also a great opportunity. The story witnessed through the eyes of a young watcher reveals the tale stripped to its mythic and universal elements of passion and violence.

"There is a certain mystery within this character, it could be any kid, it could be Don José when he was a boy, it could be a young Michaela or Carmen and José's unborn child. It could even be ourselves, with our very first goodness wounded due to a violent experience that, though brief, has had a negative impact in our lives and our ability to interact with others forever."

Johan Inger

My Carmen

"My Carmen is not only based on the female protagonist of the story, but as Merimée's original does, my ballet focuses on don José's love sickness, who, unable to accept the freedom of his beloved, starts a way down to hell, pushed by his primitive instincts: passion and revenge."

Johan Inger

Dramaturji

Gregor Acuña-Pohl

Instituto del Teatro (Sevilya), École Philippe Gaulier (Londra) ve Teatro de la Abadía'da (Madrid) yetişen ve eğitim gören Gregor Acuña-Pohl, birçok önemli ismin yanı sıra Jacques Lecoq, Friedhelm Grube, Jango Edwards, Leo Bassi, Peter Shub, Antonio Fava, Gabriel Chamé, Hernán Gené ve Lluís Pascual, José Carlos Plaza, Alfredo Sanzol ve Ernesto Caballero gibi isimlerden eğitim aldı.

1990 yılında La Cuadra de Sevilla, La Abadía ve Compañía Nacional de Teatro Clásico gibi birçok önemli toplulukla sahneye çıkan sanatçı Salvador Távora, Götz Loepelmann, José Luis Gómez, Joan Font, Mauricio Scaparro ve Ramón Oller gibi önemli yönetmenlerle çalıştı. 2001 yılında, "Exit", "Slastic" ve "Tricycle 20"yi yeniden sahneleyen, TRICICLE el hareketleri tiyatro topluluğunun bir parçası olan CLOWNIC'e katıldı. Ayrıca 2004 yılında Madrid'de "SIT"te Joan Gracia'nın yerini alan Pohl aynı yıl, aktör-şarkıcı Ignasi Vidal ve koreograf Isabel Vázquez ile birlikte, Endülüs'ün ilk müzikal tiyatro okulu olan Seville Centro de Artes Escénicas'ı kurdu. Daha sonraları aynı ekip 2007 yılında "Hora de Cierre" (Kapanış Saat), Dostoyevski'den "The Grand Inquisitor" (Büyük Engizisyoncu) ve bugün de "Dignidad" (Onur) gibi başarılı yapımlar ortaya koyarak EXCÉNTRICA PRODUCCIONES'in prodüksiyon ekibini oluşturdu. Bu kadro dahilinde Oriol Boixader, Xevi Casals ve Javier Centeno'yla birlikte çalışmış olduğu tiyatro oyunları büyük beğeni topladı. Bu oyunlar arasında, İspanya, İtalya, Almanya, Fransa ve Hong Kong'da çok büyük başarı elde eden ve Joan Font tarafından yönetilen "Waiting for Godot" (2012), "Restaurant tú Three" (2008), "Triálogos Clownescos" (2010) ve "Fun-Fun-Fun-Fun" (2011) yer almaktadır.

Yönetmen olarak sahneye koyduğu müzikaller:

Brecht/Weill'in "Happy End" ve "Die Dreigroschenoper", Cole Porter'ın müziğiyle "DJ Tenorio", Büchner'in bir Neogotik Müzikali olan "Leonce and Lena" ve "A Chorus Line".

Yönetmen yardımcılığını yaptığı operalar; Strauss'un "Salome"sinde Jose Svaboda, Beethoven'in "Fidelio"sunda José Carlos Plaza ve Weber'in "Der Freischütz"unda (İngilizce'de "The Marksman" olarak da bilinir).

Oyun yazarı olarak son birkaç yıldır İsveçli koreograf Johan Inger ile birlikte çalışan Pohl, "BRISA" (Neederland Dans Theater), "Stabat Mater" (Teatro Maestranza), "Interludio" (Festival Internacional de Danza de Itálica) ve yakın zamanda, Compañía Nacional de Danza ile "Carmen" prodüksiyonlarının sahnelenmesinde görev aldı.

Pohl, Albacete, Barcelona, Ceuta, Chiclana, Madrid, Malaga, Murcia, Sevilya ve Temuco (Şili) gibi farklı ülke ve şehirlerde de öğretmen olarak görev yaptı.

Dramaturgy

Gregor Acuña-Pohl

He was trained and educated at the Instituto del Teatro (Seville), the École Philippe Gaulier (London) and the Teatro de la Abadía (Madrid). He studied under Jacques Lecoq, Friedhelm Grube, Jango Edwards, Leo Bassi, Peter Shub, Antonio Fava, Gabriel Chamé, Hernán Gené and Lluís Pascual, José Carlos Plaza, Alfredo Sanzol and Ernesto Caballero, among many others.

From 1990 he worked as an actor in many companies including La Cuadra de Sevilla, La Abadía and the Compañía Nacional de Teatro Clásico. He has worked under the directorship of Salvador Távora, Götz Loepelmann, José Luis Gómez, Joan Font, Mauricio Scaparro and Ramón Oller, among others. In 2001, he joined CLOWNIC, part of the TRICICLE gestural theatre company, restaging "Exit", "Slastic" and "Tricycle 20". He also stood in for Joan Gracia in "SIT", in Madrid in 2004. In 2004, together with the actor-singer Ignasi Vidal and the choreographer Isabel Vázquez, he founded the Seville Centro de Artes Escénicas - the first musical theatre school in Andalusia. Then, in 2007, the same team created the production group EXCÉNTRICA PRODUCCIONES, turning out such successes as "Hora de Cierre" ("Closing Time"), Dostoevski's "The Grand Inquisitor" and now "Dignidad" ("Dignity"). His theatrical clown shows, working together with Oriol Boixader, Xevi Casals and Javier Centeno, have won much acclaim. They include "Waiting for Godot" (2012), directed by Joan Font, "Restaurant tú Three" (2008), "Triálogos Clownescos" (2010) and "Fun-Fun-Fun" (2011), all attaining great success in Spain, Italy, Germany, France and Hong Kong. As director, he put together the musicals: "Happy End" and "Die Dreigroschenoper" by Brecht/Weill, "DJ Tenorio" with music by Cole Porter, "Leonce and Lena, a Neogothic Musical" by Büchner, and "A Chorus Line". He has also been assistant stage director in a number of operas, working under directors such as Jose Svaboda, in Strauss's "Salomé", José Carlos Plaza in Beethoven's "Fidelio" and Achim Thorwald in Weber's "Der Freischütz", (also known in English as "The Marksman"). As dramaturge he has been working the past few years with the Swedish choreographer Johan Inger, helping stage the productions "BRISA" (Neederland Dans Theater), "Stabat Mater" (Teatro Maestranza), "Interludio" (Festival Internacional de Danza de Itálica) and, coming soon, "Carmen", with the Compañía Nacional de Danza.

As a teacher, he has taught in Albacete, Barcelona, Ceuta, Chiclana, Madrid, Malaga, Murcia, Seville and Temuco (Chile).

Dekor Tasarımı

Curt Allen

Carmen'in bu yeni sahne yorumunun tasarımı; kavramsal olarak basit, net şekiller ve görsel açıdan bütünsel malzemelerle açık ve sade bir dekor oluşturulmasına dayanıyor. Orijinal romanı yeniden yorumlayarak ve yerleştirilmiş her tür estetik yaklaşımdan kaçınarak bir atmosfer birlikteliği aranıyor. Sevillahaer yer olabilir; tütün fabrikası herhangi bir fabrikadır ve Ronda Dağları sahneye gölgeli, karanlık, gizli, güvenli olmayan mahalleler olarak yansıtılarak uç bir düşünce yapısını temsil eder. Sahne tasarımında bu atmosferi yaratmak için, beton, ayna ve dalgalı bir siyah malzeme olmak üzere üç malzeme kullanılır ve bir form doğar: Carmen'de tasvir edilen evreni içgüdüsellik ve ilişkisellikte temsil eden bir eşkenar üçgen. Üç kişi kalabalıktır, üç kişi kıskançlık yaratır, üç kişi ne yazık ki şiddete yönelir.

Üç kere üç dokuz prizmaya eşittir.

Sahne tasarımında 3 farklı yüze sahip 9 prizmada koreografi aracılığıyla ve farklı alanların eklemelişiyile bir sentez yaratılıyor. Açık ve temiz alanlar, formları ve yapıldıkları malzemeye göre yerleri ve ruh hallerini vurgulayarak dans ile aktarılan hikâyeyi engellemiyorlar.

Performans boyunca değişen zemin, açık renkten başlayıp koyu renkle bitiyor. Lambalar üç farklı ana eşlik eder: fabrika, şenlik ve dağlar. Kostümlerin yanı sıra, sahne tasarımında yalnızca böyle bir renk dokunuşu kullanılıyor.

Sahne tasarımı aynı zamanda, evrensel bir hikâyeyi ve şiddet kavramını bir çocuğun gözünden aktarmak için dinamik ve işlevsel bir öneri getiriyor.

Set Design

Curt Allen

The staging for this new proposal for Carmen is conceptually based on the creation of an open, plain scenario, with simple, clear-cut shapes and visually wholesome materials. An association of atmospheres is sought by reinterpreting the original novel, avoiding any form of localised aesthetic approach. Seville can be any place, a tobacco factory is any industry and the mountains of Ronda represent a frame of mind on the edge, which transposed to the stage is reflected as shady, dark, concealed, unsafe quarters. To create this atmosphere, three materials are used for the scenography—concrete, a mirror and a black undulated material, and a form rises: an equilateral triangle that instinctively and by association represents the universe depicted in Carmen. Three are a crowd, three stir up jealousy, three, alas, flow into violence.

Three times three equals nine prisms.

The scenography synthetically consists of three moving prisms, each with three different sides, moved by three dancers via the choreography, which is used to articulate the different spaces. These clear spaces do not hinder the dancing, highlighting possible places and moods just by their form and the material from which they are made.

The floor changes throughout the performance, starting out light and ending darker. Lamps accompany three different moments: the factory, the fiesta and the mountains. Aside from the costumes, this will be the only touch of colour in the scenography.

Kostüm Tasarımı

David Delfin

Yönetmenin bu eser için belirlediği temel prensipler **ağırbaşlılık**, zamansızlık, çağdaşlık ve 1960'lara hafif bir üslup olarak tarif edilebilir. Bunların hepsi, sembol ve metafor olarak ele alınmakta ve karakterlerin kişiliği bu kavramlarla renklendirilmektedir. Ana fikir, klişelerden ve hikâyenin geçtiği dönemden arındırılmış biçimde, karakterlerin bugünkü eşdeğerlerini bulan yeni bir Carmen yaratmak olarak karşımıza çıkıyor.

Bu şekilde askerler, kurumsal yöneticilere yakın, estetik açıdan farklı bir güce dönüştürülür. Kilit figür olan matador, bir film veya rock yıldızını andırır.

Bu sembolizm, metaforik karakterlerle güçlendirilmiştir. İnsanoğlunun içindeki samimiyet, saflık, iyilik ve gizem bir erkek çocuk tarafından temsil edilir; işler ilerledikçe karanlık bir alana yayılan çift cinsiyetli bir varlık gibidir. Şiddet ve hüsrana, gölgelere, balenin ikinci bölümünde varlık kazanan karakterlere dönüşürler. Karakterler ilk sahnedeki partide sofistike gözükürken, temizlikçi kadın daha sonra ayaklarımızın yere basmasını sağlar.

Ve tabii "Carmen"imiz var. Johan'ın analizinden bazı notlarla: Özgür, cesur, çağdaş bir ruh, belki de bir kıyamet karakteri... Kostümler, hafif bir estetik muğlaklık dokunuşu içererek gücü ve kimliği yansıtmaktadır.

İlk sahne parlak ve renkli bir şekilde açılıyor. İkinci sahne ise, gri ve siyahlar ile daha karanlıktır. Yoğunlukla pamuk-polyester karışımı ve küçük bir oranda da elastan içeren kumaşlar, bakımı ve saklaması açısından yıkama ve ütölemeyi kolaylaştıran nitelikte seçilmiştir.

Costume Design

David Delfín

The guidelines set by the director of this ballet were sobriety, timelessness, contemporariness and a subtle proximity with the 1960s. All of the foregoing is to be viewed from the standpoint of symbol and metaphor. The personality of the characters will be tinged by these concepts. The idea is to create a new Carmen, removed from stereotype and from the period that we normally associated with the story, unfolding and transferring the characters to their contemporary equivalents.

In this way, soldiers will be transposed to an aesthetically different form of power—that of corporate executives. The matador, a key figure, will resemble a film or rock star ...

This symbolism is reinforced by metaphoric characters. The gipsies, seduced by the charms of the women rolling tobacco leaves that arouse their animal instincts, almost become dogs in heat. The candour, purity, goodness and the mystery to be found in humankind is represented by a boy, an androgynous presence that grows darker as the work proceeds forward. The violence and frustration is transformed into shadows, characters that gain presence in the second part of the ballet. The characters are sophisticated during the party in act one, whereas the cleaning woman brings us down to earth later on...

And then, of course, we have Carmen. Some of the notes from Johan's analysis: A free, brave, contemporary soul, perhaps an apocalyptic character. The costumes must convey strength and identity, with a slight touch of aesthetic ambiguity.

The first part will be bright and colourful. Act Two becomes darker, with greys and blacks taking the stage. The fabrics were chosen with their maintenance and conservation, materials that facilitate washing and ironing. Especially mixed cotton and polyester with a small percentage of elastane.

Ek Orijinal Müzik

Marc Alvarez

Barcelonalı besteci Marc Alvarez, tiyatro, dans ve sinema yapımlarında, hem bağımsız hem de ticari sahnelerde özgün müzikler yaratıyor.

Marc Alvarez, 2007 yılında, Trànsit Dansa topluluğu için koreograf María Rovira tarafından oluşturulan El salt de Nijinsky'nin müziğini (Butaca en iyi dans gösterisi ödülü), Carmen Roche Ballet için La niña farola'nın müziğini ve ayrıca koreografisini Amaya Galeote'nin yaptığı La incapacidad de exprimirte ve Destino/destino'nun müziğini hazırladı.

Sanatçı, 2015 yılında koreograf Johan Inger tarafından Carmen (şu anda Compañía Nacional de Danza - Theatre Basel - SemperOper Dresden repertuarında) adlı başarılı eseri bestelemeye davet edildi.

Tiyatrodaki oyunlarının yanı sıra Alvarez, Plataforma (en iyi müzik dalında Max Ödülü finalisti), El arte de la entrevista, El pintor de batallas, Venus, El Plan, DJ Peepshow, El Cabaret de los hombres perdidos (Broadway Dünya ödülü) The Hole 2, El Cíclope y otras rarezas del amor, Yllana 25, La Calderona'da ve Calixto Bieito, David Ottone, Joe O'Curneen, Víctor Conde, Juan José Afonso, Juan José Villanueva, Ignasi Vidal veya Carlos Atanes gibi yönetmenlerle çalıştı.

Alvarez aynı zamanda İspanya, Fransa ve Meksika'daki prodüksiyonlar ile The Opera Locos'da (En iyi müzik gösterisi dalında Max ödülü) müzik yönetmeni olarak görev alıyor.

Additional Original Music

Marc Álvarez

Music composer originally from Barcelona, Marc Alvarez creates original music scores for theater, dance and cinema productions from both the independent and commercial scenes.

In 2007, Marc created the music of *El salt de Nijinsky* by choreographer María Rovira for the company *Trànsit Dansa* (Butaca award for the best dance show) and music of *La niña farola*, for the Carmen Roche Ballet, as well as for *La incapacidad de exprimírte* and *Destino/destino*, choreography by Amaya Galeote.

In 2015, Marc was invited by choreographer Johan Inger to compose for his successful piece *Carmen* (now at the repertoire of *Compañía Nacional de Danza – Theatre Basel – SemperOper Dresden*).

Among his pieces for theatre, Marc has been working on *Plataforma* (finalist to the Max Award for best music), *El arte de la entrevista*, *El pintor de batallas*, *Venus*, *El Plan*, *DJ Peepshow*, *El Cabaret de los hombres perdidos* (Broadway World award) *The Hole 2*, *El Cíclope y otras rarezas del amor*, *Yllana 25*, *La Calderona* among many others, working with directors such as Calixto Bieito, David Ottone, Joe O'Curneen, Víctor Conde, Antonio Álamo, Juan José Afonso, Juan José Villanueva, Ignasi Vidal, or Carlos Atanes.

Marc is also involved as musical director for *The Opera Locos* (Max award for the best musical show) with productions in Spain, France and México.

Johan Inger

İsveçli Johan Inger (Stockholm, 1967) Royal Swedish Ballet School ve Kanada'da National Ballet School'da dans eğitimi aldı. 1985-1990 yılları arasında Stockholm'de Swedish Royal Ballet'te dans etti ve son yıl solist olarak sahne aldı.

Ünlü koreograf Jiri Kylián'ın çalışmalarına hayran kalan Inger, dans kariyerindeki bir sonraki adımın Nederlands Dans Theater olması gerektiğine ikna oldu. 1990 yılında NDT'ye katılan sanatçı kısa zamanda ekibin önemli dansçılarından biri oldu ve ekip bünyesinde ilki NDT 2 için 1995 yılında yaptığı Mellantid olmak üzere pek çok koreografi yarattı.

2003-2008 yılları arasında, Cullberg Ballet'in sanatsal liderliğini üstlenmek üzere NDT'den ayrılan Inger, 2009'dan bu yana NDT'de Yardımcı Koreograf görevini yürütmekte ve aynı zamanda bağımsız bir koreograf olarak çalışmaktadır. Sanatçı 2010 yılında, İsveç'teki Göteborg Ballet'te Falter prömiyerini ve Eylül 2010'da NDT, Tone Bone Kone'un prömiyerini gerçekleştirdi. Bunların her ikisi de yeni eserlerdi. Eylül 2011'de, İsviçre'deki Basel Ballet için Tom Waits'in müziğinden esinlenerek Rain Dogs'u yazan Inger, 2012 yılında NDT 2 için Inger made, I New Then'i; 2013 yılında da Lahey, Hollanda'da NDT I için Sunset Logic'i ve Eylül 2013'te Basel Ballet için Tempus Fugit'i yazdı.

CND için Carmen'den önceki son eseri, 2014 yılında NDT 2'deki B.R.I.S.A. ve Stockholm'de Royal Swedish Ballet'teki The Rite of Spring oldu. 2015 yılında NDT 2 için On on One'ı yazan Johan Inger, ilk kez CND için özel olarak yazılan Carmen koreografisi ile 2016 Benois de la Danse Ödülü'nü kazandı. Sanatçı Mayıs 2017'de ise Ballet Theater Basel için Peer Gynt'i yazdı.

The Swede Johan Inger (Stockholm, 1967) had his dance training at the Royal Swedish Ballet School and at the National Ballet School in Canada. From 1985 to 1990 he danced with the Swedish Royal Ballet in Stockholm, the last year performing as a soloist.

Fascinated by the works of Kylián, Inger was convinced that a next step in his dance career should take him to Nederlands Dans Theater.

Inger held the artistic leadership of Cullberg Ballet between 2003 and 2008.

Since 2009, Johan Inger holds the position as Associate Choreographer with NDT. In 2010, the Göteborg Ballet in Sweden premièred Falter and in September 2010, NDT premièred Tone Bone Kone, both new creations. In September 2011, Inger created Rain Dogs, based on music by Tom Waits, for the Basel Ballett in Switzerland. In 2012, Inger creates Inger made, I New Then, for the NDT 2 and in 2013, Sunset Logic, for the NDT I in The Hague, Holland. In September 2013 created Tempus Fugit for Ballet Basel, in Switzerland.

His last creation, before Carmen for CND, has been B.R.I.S.A., 2014 for NDT 2 and The Rite of Spring for the Royal Swedish Ballet in Stokholm. In 2015 creates On on One for the NDT 2. Johan Inger has been awarded with the prize Benois de la Danse 2016 for his choreography Carmen, originally created for the CND. In May 2017 he created Peer Gynt, for the Ballet Theater Basel.

AÇILIŞ ETKİNLİKLERİNE ÖZEL AVANTAJLAR

CARMEN
COMPAÑÍA NACIONAL
DE DANZA

BİLETLİ
OLANLARA

**ROLANDO
VILLAZÓN** TENOR
& **FATMA SAID** SOPRANO

SEPETTE **30** İNDİRİM